STARR (“De STARR-methode – Sollicitatiedokter”, 2012)

Startpunt: Ervaring met fotograferen maar nooit met gedegen onderzoek erachter gehad. Nooit gelijk benoemd dat ik nu portretfotografie ging doen.

Didactische competentie: Een ‘nudge’ in de goede richting geven aan mensen. Laten weten dat een kleine actie veel positieve gevolgen kan hebben op de ander maar op jezelf.

Persoonlijke doel: Een goede expositie neer kunnen zetten waar het in balans is. Een balans van fotografie en het overbrengen van de boodschap. Het ziet er dan niet alleen indrukwekkend uit maar roept ook op tot actie.

» **Situatie:** Voor seminar wilde ik graag aan de gang gaan met fotografie. Deze hobby lag al te lang onder het stof en kon ik niet snel toepassen bij de studio’s. Als ik druk ben pak ik het niet snel op. Van fotograferen word ikzelf erg gelukkig, het proces van maken tot de eindfase. Daarnaast vind ik het belangrijk om jezelf te laten horen in de strijd van de mental health. Dit wilde ik graag combineren met elkaar. Het leek mij daarnaast een uitdaging om hier een balans in te vinden.

» **Taak:** De taak in dit geheel was dat ik mijn eigen project moest gaan opzetten en leiden. De juiste keuzes maken zonder bevestiging te krijgen dat het goed was. Maar om zelf de keuzes te maken en te bedenken of het goed is/was. De feedback die ik van de docenten kreeg wilde ik eigenlijk allemaal wel in mijn project proberen te krijgen. Maar helaas is dat in de praktijk niet haalbaar. Daardoor vond ik het lastig om de juiste keuzes te maken. Dit was dus wel een uitdaging. Daarnaast is het ook ijn taak is om zo goed mogelijk de boodschap die ik persoonlijk wil vertellen, overbrengen aan de gebruiker. Dit vond ikzelf een lastige taak. In mijn proces zie je ook dat in het begin de focus meer lag bij de fotografie i.p.v. de boodschap. Na de eerste expo lag de te veel op de boodschap, na de tweede werd dit een balans.

» **Actie:** De aanpakkingsfase. Zoals benoemd hierboven ging de focus van hot naar her. In het begin ben ik gewoon begonnen met maar ‘iets’ doen. Dit werkte wel goed om gelijk een start te maken. Toch liep ik snel vast in de boodschap. Ik wist wat ik wilde vertellen maar stond er niet helemaal achter. Daardoor begon ik met een goede onderzoeksfase. Hier heb ik veel aan gehad en kunnen spreken met mensen. Dit gaf al een beter doel voor mijn boodschap. Daarna begon het uitvoeringsonderzoek. Er ligt veel potentie in het onderzoek en de uitvoering, de laatste fase is het definitief uitvoeren van deze fase. Dit is erg spannend.

» **Resultaat:** De aanpak heeft gewerkt omdat ik naar de feedback luisterde van anderen en hierin mijn conclusie kon maken. Wat werkt en wat niet? Ik heb verschillende experimenten gedaan en uitgeprobeerd, dit maakte het proces naar het eindwerk duidelijk en inzichtelijk. Ik ben tevreden met het onderzoek en het idee om het uitvoeren. De laatste experimenten waren een succes en nu heb ik een planning om de alles samen te kunnen voegen.

» **Reflectie:** Aangezien het lastig is een eigen project te leiden merk ik dat ik veel heb gehad aan andermans feedback. Feedback ontvangen vind ik soms erg lastig. Dit komt omdat het soms persoonlijk voelde. Dit heb ik tijdens seminar kunnen ontwikkelen omdat ik zelf moest kiezen welke feedback ik kon gebruiken en welke niet. Daarnaast wilde ik niet te veel gaan stressen, want fotografie is een passie. Dit deed ik om het elke keer te bespreken met studiegenoten. Hierdoor kreeg ik meer inzicht in wat ik aan het doen was en hoe sommige dingen konden overkomen op de andere. Hierdoor kon ik het tussendoor telkens testen. Dit resulteert in een trotse Chymana, trots als ik straks mijn eindwerk kan laten zien. Die dit project ook nog iets over zichzelf heeft kunnen leren en verbeteren. Al met al, in deze gekke situatie tot nu toe een geslaagd seminar.